

LIGJ
Nr. 150/2015

PËR RATIFIKIMIN E KONVENTËS SË KËSHILLIT TË EUROPËS KUNDËR
TRAFIKIMIT TË ORGANEVE NJERËZORE

Në mbështetje të neneve 78, 83, pika 1, dhe 121, pika 1, të Kushtetutës, me propozimin e Këshillit të Ministrave,

KUVENDI
I REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË

VENDOSI:

Neni 1

Ratifikohet Konventa e Këshillit të Europës Kundër Trafikimit të Organeve Njerëzore, nënshkruar në Santiago de Compostela më 25 mars 2015, sipas tekstit bashkëlidhur këtij ligji.

Neni 2

Ky ligj hyn në fuqi 15 ditë pas botimit në Fletoren Zyrtare.

Miratuar në datën 21.12.2015

Shpallur me dekretin nr. 9382, datë 6.1.2016, të Presidentit të Republikës së Shqipërisë, Bujar Nishani

KONVENTA E KËSHILLIT TË EVROPËS KUNDËR TRAFIKIMIT TË ORGANEVE
NJERËZORE

Parathënie

Shtetet Anëtare të Këshillit të Evropës dhe nënshkrues të tjerë të kësaj Konvente;

duke pasur parasysh Deklaratën Universale të të Drejtave të Njeriut, të shpallur nga Asambleja e Përgjithshme e Kombeve të Bashkuara, më 10 dhjetor 1948 dhe Konventën për Mbrojtjen e të Drejtave të Njeriut dhe Lirive Themelore (1950, ETS nr. 5);

duke pasur parasysh Konventën për Mbrojtjen e të Drejtave dhe Dinjitetin e Njeriut në lidhje me Aplikimin e Biologjisë dhe Mjekësisë: Konventën për të Drejtat e Njeriut dhe Biomjekësinë (1997, ETS nr. 164) dhe Protokollin Shtesë të Konventës për të Drejtat e Njeriut dhe Biomjekësisë në lidhje me Transplantimin e Organeve dhe Indeve të Origjinës Njerëzore (2002, ETS nr. 186);

duke pasur parasysh Protokollin për Parandalimin, Shtypjen dhe Ndëshkrimin e Trafikimit të Qenieve Njerëzore, veçanërisht grave dhe fëmijëve, në plotësim të Konventës kundër Krimit të Organizuar, e Kombeve të Bashkuara (2000) dhe Konventës së Këshillit të Evropës mbi Veprimet kundër Trafikimit të Qenieve Njerëzore (2005, CETS nr. 197);

duke pasur parasysh se qëllimi i Këshillit të Evropës është arritja e një uniteti më të madh ndërmjet anëtarëve të tij;

duke pasur parasysh se trafikimi i organeve njerëzore cenon dinjitetin njerëzor dhe të drejtën e jetës dhe përbën një kërcënim serioz për shëndetin publik;

të vendosur për të kontribuar në mënyrë të konsiderueshme për çrrënjosjen e trafikimit të organeve njerëzore nëpërmjet përfshirjes së veprave të reja, duke plotësuar instrumentet ekzistuese ligjore ndërkombëtare në fushën e trafikimit të qenieve njerëzore, me qëllim heqjen e organeve;

duke pasur parasysh se qëllimi i kësaj Konvente është të parandalojë dhe të luftojë trafikimin e organeve njerëzore dhe se zbatimi i dispozitave të Konventës, në lidhje me të drejtën materiale penale, duhet të

kryhet duke marrë parasysh qëllimin e saj dhe parimin e proporcionalitetit;

duke pranuar se për të luftuar në mënyrë efikase kërcënimin global, të përfaqësuar nga trafikimi i organeve njerëzore, duhet të nxitet bashkëpunimi i ngushtë ndërkombëtar ndërmjet shteteve anëtare të Këshillit të Evropës dhe shteteve joanëtare të ngjashme, kanë dakord si më poshtë:

KAPITULLI I QËLLIMET, OBJEKTI DHE PËRDORIMI I TERMAVE

Neni 1 **Qëllimet**

1. Qëllimet e kësaj Konvente janë:

a) Parandalimi dhe luftimi i trafikimit të organeve njerëzore, duke mundësuar krimina-lizimin e akteve të caktuara;

b) mbrojtja e të drejtave të viktimave të veprave penale, të përcaktuara në përputhje me këtë Konventë;

c) lehtësimi i bashkëpunimit në nivele kombëtare dhe rajonale mbi veprimet kundër trafikimit të organeve njerëzore.

2. Për të garantuar zbatimin efektiv të dispozitave të saj nga Palët, kjo Konventë krijon një mekanizëm specifik ndjekjeje.

Neni 2 **Objekti dhe përdorimi i termave**

1. Kjo Konventë zbatohet për trafikimin e organeve njerëzore për qëllimin e transplantimit apo qëllime të tjera dhe për forma të tjera të heqjes dhe implantimit të paligjshëm.

2. Për qëllimet e kësaj Konvente, termat:

- “trafikimi i organeve njerëzore” do të thotë çdo veprimtari e paligjshme në lidhje me organet njerëzore, siç parashikohet në nenin 4, paragrafi 1 dhe nenet 5, 7, 8 dhe 9 të kësaj Konvente;

- “organ njerëzor” do të thotë një pjesë e diferencuar në trupit e njeriut, e formuar nga inde të ndryshme që ruan strukturën e saj, vaskularizimin dhe kapacitetin për të zhvilluar funksione fiziologjike me një nivel të konsiderueshëm autonomie. Një pjesë e një organi është konsideruar, gjithashtu, të jetë një organ nëse funksioni i tij është që do të përdoret për të njëjtin qëllim si i gjithë organi në trupin e njeriut, duke ruajtur kërkesat e strukturës dhe vaskularizimit.

Neni 3 **Parimet e mosdiskriminimit**

Zbatimi i dispozitave të kësaj Konvente nga Palët, veçanërisht gëzimin e masave për të mbrojtur të drejtat e viktimave, do të garantohet pa diskriminim mbi çfarëdo baze, si: gjinia, raca, ngjyra, gjuha, mosha, feja, politika ose ndonjë mendim tjetër, origjina kombëtare ose shoqërore, përkatësia në një pakicë kombëtare, pasuria, lindja, orientimi seksual, gjendja shëndetësore, paafësia apo ndonjë status tjetër.

KAPITULLI II LIGJI PENAL MATERIAL

Neni 4 **Heqja e paligjshme e organeve njerëzore**

1. Secila palë do të marrë masat e nevojshme legislative dhe të tjera për të përcaktuar si vepër penale sipas ligjit të brendshëm, kur kryhet me qëllim heqja e organeve njerëzore nga dhuruesit e gjallë apo të vdekur:

a) kur heqja është kryer pa pëlqimin e lirë, të vetëdijshëm dhe specifik të dhuruesit të gjallë apo të vdekur ose në rastin e dhuruesit të vdekur, pa largimin e autorizuar sipas ligjit të tij të brendshëm;

b) kur në këmbim të heqjes së organeve, dhuruesit të gjallë ose një pale të tretë i është ofruar ose ka marrë një fitim financiar ose avantazh të krahasueshëm;

c) kur në këmbim të heqjes së organeve, dhuruesit të vdekur ose një pale të tretë i është ofruar ose ka marrë një fitim financiar ose avantazh të krahasueshëm.

2. Çdo shtet ose Bashkimi Evropian, në kohën e nënshkrimit ose depozitimit të instrumentit të tij të ratifikimit, pranimit ose miratimit, sipas një deklarate të drejtuar Sekretarit të Përgjithshëm të Këshillit të Evropës, mund të deklarojë se rezervon të drejtën të moszbatojë paragrafin 1/a të këtij neni në heqjen e organeve njerëzore nga dhuruesit e gjallë, në raste të jashtëzakonshme dhe në përputhje me garancitë e duhura ose dispozitat e pëlqimit sipas ligjit të brendshëm.

Çdo rezervë e bërë sipas këtij paragrafi duhet të përmbajë një deklaratë të shkurtër të ligjit përkatës të brendshëm.

3. Shprehja “fitim financiar apo avantazh i krahasueshëm”, për qëllime të paragrafit 1/b dhe “c”, nuk përfshin kompensim për humbjen e të ardhurave dhe të gjitha shpenzimet e tjera të arsyeshme të shkaktuara nga largimi apo nga provimet përkatëse mjekësore ose kompensimin në rast dëmtimi, i cili nuk është i trashëguar në heqjen e organeve.

4. Secila Palë do të marrë në konsideratë marrjen e masave të nevojshme legislative apo të tjera për të përcaktuar si vepra penale, sipas ligjit të brendshëm, heqjen e organeve njerëzore nga dhuruesit e gjallë apo të vdekur kur heqja kryhet jashtë kuadrit të sistemit të transplantimit të brendshëm ose kur heqja është kryer në shkelje të parimeve themelore të ligjeve ose rregullave kombëtare të transplantit. Nëse një Palë përcakton veprat penale në përputhje me këtë dispozitë, ajo duhet të përpiqet të zbatojë edhe nenet 9 deri 22, për vepra të tilla.

Neni 5

Përdorimi i organeve të hequra në mënyrë të paligjshme për qëllime implantimi apo qëllime të tjera

Secila palë do të marrë masat e nevojshme legislative dhe të tjera për të përcaktuar si vepër penale sipas ligjit të brendshëm, kur kryhet me qëllim, përdorimin e organeve të hequra në mënyrë të paligjshme, siç përshkruhet në nenin 4, paragrafi 1, për qëllime implantimi apo qëllime të tjera.

Neni 6

Implantimi i organeve jashtë sistemit të brendshëm të transplantit ose në kundërshtim me parimet themelore të ligjit të brendshëm të transplantit

Secila Palë do të marrë në konsideratë marrjen e masave të nevojshme legislative apo të tjera për të përcaktuar si vepra penale sipas ligjit të brendshëm heqjen e organeve njerëzore nga dhuruesit e gjallë apo të vdekur kur heqja kryhet jashtë kuadrit të sistemit të transplantimit të brendshëm ose kur heqja është kryer në shkelje të parimeve themelore të ligjeve ose rregullave kombëtare të transplantit. Nëse një Palë përcakton veprat penale në përputhje me këtë dispozitë, ajo duhet të përpiqet të zbatojë edhe nenet 9 deri 22, për vepra të tilla.

Neni 7

Nxitja e paligjshme, rekrutimi, oferta dhe kërkesa për avantazheve të padrejta

1. Secila palë do të marrë masat e nevojshme legislative dhe të tjera për të përcaktuar si vepër penale, sipas ligjit të brendshëm, kur kryhet me qëllim, nxitjen dhe rekrutimin e një dhuruesi të organeve ose një marrësi, ku kryhet për përfitime financiare apo avantazhi të krahasueshëm për personin e nxitur ose të rekrutuar, ose për një palë të tretë.

2. Secila Palë do të marrë masat e nevojshme legislative dhe të tjera për të përcaktuar si vepër penale, kur kryhen qëllimisht, ofrimin ose dhënien nga çdo person, drejtpërdrejt ose tërthorazi, të ndonjë avantazhi të padrejtë të profesionistëve të kujdesit shëndetësor, zyrtarëve të tij publikë ose personave që drejtojnë ose punojnë për subjektet e sektorit privat, në çfarëdo cilësie, me synimin për të pasur një heqje ose implantimin të një organi njerëzor, kur heqje apo implantime të tilla zhvillohen në bazë të rrethanave të përshkruara në nenin 4, paragrafi 1 ose nenin 5 dhe kur është e përshtatshme nenin 4, paragrafi 4 ose nenin 6.

3. Secila Palë do të marrë masat e nevojshme legislative dhe të tjera për të përcaktuar si vepër penale, kur kryhen qëllimisht, ofrimin ose dhënien nga profesionistët e kujdesit shëndetësor, zyrtarëve të tij publikë ose personave që drejtojnë ose punojnë për subjektet e sektorit privat, në çfarëdo cilësie, me synimin për të pasur një heqje ose implantimin e një organi njerëzor, kur heqje apo implantime të tilla zhvillohen në bazë të rrethanave të përshkruara në nenin 4, paragrafi 1 ose nenin 5 dhe kur është e përshtatshme nenin 4, paragrafi 4 ose nenin 6.

Neni 8

Përgatitja, ruajtja, transportimi, transferimi, pranimi, importimi dhe eksportimi i organeve njerëzore të hequra në mënyrë të paligjshme

Secila palë do të marrë masat e nevojshme legislative dhe të tjera për të përcaktuar si vepër penale sipas ligjit të brendshëm, kur kryhet me qëllim:

a) Përgatitjen, ruajtjen e organeve njerëzore të hequra në mënyrë të paligjshme siç është përshkruar në nenin 4, paragrafi 1, dhe kur është e përshtatshme, nenin 4, paragrafi 4;

b) transportimin, transferimin, pranimin, importimin dhe eksportimin e organeve të hequra në mënyrë të paligjshme, siç është përshkruar në nenin 4, paragrafi 1 dhe kur është e përshtatshme, nenin 4, paragrafi 4.

Neni 9

Ndihma ose mbështetja dhe përpjekja

1. Secila palë do të marrë masat e nevojshme legislative dhe të tjera për të përcaktuar si vepra penale, kur kryhen qëllimisht, ndihmën ose mbështetjen për kryerjen e ndonjëres prej veprave penale, të përcaktuara në përputhje me këtë Konventë.

2. Secila palë do të marrë masat e nevojshme legislative dhe të tjera për të përcaktuar si vepra penale, kur kryhen qëllimisht, ndihmën ose mbështetjen për kryerjen e ndonjëres prej veprave penale të përcaktuara në përputhje me këtë Konventë.

3. Çdo shtet ose Bashkimi Evropian, në kohën e nënshkrimit ose depozitimit të instrumentit të tij të ratifikimit, pranimit ose miratimit, sipas një deklarate drejtuar Sekretarit të Përgjithshëm të Këshillit të Evropës, mund të deklarojë se rezervon të drejtën të moszbatojë paragrafin 2 për veprat penale të përcaktuara në përputhje me nenin 7 dhe nenin 8.

Neni 10

Juridiksioni

1. Secila palë do të marrë ato masa legislative ose të tjera që mund të jenë të nevojshme për të vendosur juridiksionin mbi çdo vepër penale të përcaktuar në përputhje me këtë Konventë, kur vepra është kryer:

- a) në territorin e saj; ose
- b) në bordin e një anijeje që mban flamurin e asaj Pale; ose
- c) në bordin e një avioni të regjistruar sipas ligjeve të asaj Pale; ose
- d) nga një shtetas i saj; ose
- e) nga një person i cili ka vendbanimin në territorin e saj.

2. Secila palë do të marrë ato masa legislative ose të tjera që mund të jenë të nevojshme për të vendosur juridiksionin mbi çdo veprë penale të përcaktuar në përputhje me këtë Konventë, kur vepra është kryer kundër një personi ose shtetasi i cili ka vendbanimin në territorin e saj.

3. Çdo shtet ose Bashkimi Evropian, në kohën e nënshkrimit ose depozitimit të instrumentit të tij të ratifikimit, pranimit ose miratimit, sipas një deklarate të drejtuar Sekretarit të Përgjithshëm të Këshillit të Evropës, mund të deklarojë se rezervon të drejtën të zbatojë ose jo vetëm në raste apo kushte specifike rregullat e juridiksionit, të përcaktuara në paragrafin 1/d dhe “e” të këtij neni.

4. Për ndjekjen penale të veprave të përcaktuara në përputhje me këtë Konventë, çdo Palë do të marrë masat e nevojshme legislative apo të tjera për të garantuar që juridiksioni i saj në lidhje me paragrafët 1/d dhe “e” të këtij neni nuk është në varësi të kushtit që ndjekja penale mund të fillojë vetëm pas një kallëzimi nga viktimat apo paraqitjes së informacionit nga shteti i vendit ku është kryer vepra.

5. Çdo shtet ose Bashkimi Evropian, në kohën e nënshkrimit ose depozitimit të instrumentit të tij të ratifikimit, pranimit ose miratimit, sipas një deklarate drejtuar Sekretarit të Përgjithshëm të Këshillit të Evropës, mund të deklarojë se rezervon të drejtën të zbatojë ose jo vetëm në raste apo kushte specifike të përcaktuara në paragrafin 4.

6. Secila Palë do të marrë masat e nevojshme legislative apo të tjera për të vendosur juridiksionin mbi veprat penale të parashikuara në pajtëm me këtë Konventë, në rastet kur një shkelës i dyshuar është i pranishëm në territorin e tij dhe ai nuk e ekstradon atë në një shtet tjetër, vetëm në bazë të shtetësisë së tij apo të saj.

7. Kur më shumë se një Palë pretendon juridiksion mbi një veprë të dyshuar të përcaktuar sipas kësaj Konvente, Palët e përfshira, sipas nevojës, konsultohen me qëllim vendosjen e juridiksionit të duhur për ndjekjen penale.

8. Pa rënë ndesh me rregullat e përgjithshme të së drejtës ndërkombëtare, kjo Konventë nuk përjashton ndonjë juridiksion penal të ushtruar nga një Palë në përputhje me ligjin e saj të brendshëm.

Neni 11

Përgjegjësia korporative

1. Secila palë do të marrë masat e nevojshme legislative dhe të tjera për të garantuar që personat juridikë mund të mbajnë përgjegjësi për veprat penale, të parashikuara në pajtëm me këtë Konventë, kur kryhen për përfitimin e tyre nga çdo person fizik, duke vepruar individualisht ose si pjesë e një organi të personit juridik, i cili ka një pozicion drejtues brenda tij bazuar në:

- a) një fuqi përfaqësimi të personit juridik;
- b) një autoritet për të marrë vendime në emër të personit juridik;
- c) një autoritet që të ushtrojë kontroll brenda personit juridik.

2. Përveç rasteve të parashikuara në paragrafin 1 të këtij neni, çdo Palë do të marrë masat e nevojshme legislative dhe të tjera për të garantuar që një person juridik mund të konsiderohet përgjegjës kur mungesa e mbikëqyrjes ose kontrollit nga një person fizik i referuar në paragrafin 1 ka mundësuar kryerjen e një veprë penale të përcaktuar sipas kësaj Konvente në dobi të atij personi juridik nga një person fizik që vepron nën autoritetin e tij.

3. Duke iu nënshtruar parimeve ligjore të Palës, përgjegjësia e personit juridik mund të jetë penale, civile ose administrative.

4. Kjo përgjegjësi nuk do të cenojë përgjegjësinë penale të personave fizikë që kanë kryer veprën

penale.

Neni 12

Sanksionet dhe masat

1. Secila palë do të marrë masat e nevojshme legislative dhe të tjera për të garantuar që veprat e përcaktuara në përputhje me këtë Konventë të dënohen me sanksione efektive, proporcionale dhe bindëse. Këto sanksione do të përfshijnë, për veprat penale të përcaktuara në përputhje me nenin 4, paragrafi 1 dhe, kur është e përshtatshme, nenin 5 dhe nenet 7 deri 9, kur kryhen nga persona fizikë, dënime që përfshijnë heqjen e lirisë që mund të çojë në ekstradim.

2. Secila palë do të marrë masat e nevojshme legislative dhe të tjera për të garantuar që personat juridikë, që janë përgjegjës në përputhje me nenin 11, t'u nënshtrohen sanksioneve efektive, proporcionale dhe bindëse, përfshirë edhe sanksionet monetare penale ose jopenale dhe mund të përfshijnë masa të tjera të tilla si:

- a) shkualifikimi i përkohshëm ose i përhershëm nga ushtrimi i veprimtarisë tregtare;
- b) vendosja nën mbikëqyrje gjyqësore;
- c) urdhri gjyqësor.

3. Secila palë do të marrë masat e nevojshme legislative dhe të tjera, për të:

a) lejuar sekuestrimin dhe konfiskimin e të ardhurave nga veprat penale të përcaktuara në përputhje me këtë Konventë ose pasurisë, vlera e së cilave i korrespondon këtyre produkteve;

b) mundësimi i bllokimit të përkohshëm ose të përhershëm të çdo organizate të përdorur për të kryer ndonjë nga veprat penale të përcaktuara në përputhje me këtë Konventë, pa cenuar të drejtat e palëve të treta në *bona fide* (mirëbesim) apo për t'i mohuar autorëve, përkohësisht ose përgjithmonë, në përputhje me dispozitat përkatëse të ligjit të brendshëm, ushtrimin e një veprimtarie profesionale përkatëse për kryerjen e një prej veprave penale të përcaktuara në përputhje me këtë Konventë.

Neni 13

Rrethanat rënduese

Secila palë do të marrë masat e nevojshme legislative dhe të tjera për të garantuar që rrethanat e mëposhtme, për aq kohë sa nuk janë pjesë e elementeve përbërëse të veprës, në përputhje me dispozitat përkatëse të ligjit të brendshëm, mund të merren në konsideratë si rrethana rënduese në përcaktimin e sanksioneve në lidhje me veprat penale të parashikuara në pajtim me këtë Konventë:

- a) vepra shkaktoi vdekjen e, apo dëme serioze në shëndetin fizik ose mendor të viktimës;
- b) shkelja është kryer nga një person i cili ka abuzuar me detyrën e tij/saj;
- c) vepra penale është kryer në kuadër të një organizate kriminale;
- d) autori ka qenë më parë i dënuar për veprat penale të parashikuara në pajtim me këtë Konventë;
- e) vepra penale është kryer kundër një fëmije ose ndonjë personi tjetër të rrezikuar.

Neni 14

Dënime të mëparshme

Secila palë do të marrë masat e nevojshme legislative dhe të tjera për të parashikuar mundësinë për të marrë parasysh dënimet e formës së prerë, të miratuara nga një Palë tjetër në lidhje me veprat penale të parashikuara në pajtim me këtë Konventë kur përcaktohen sanksionet.

KAPITULLI III

LIGJI I PROCEDURËS PENALE

Neni 15

Fillimi dhe vazhdimi i procedimeve

Secila palë do të marrë masat e nevojshme legislative dhe të tjera për të garantuar që hetimet ose

ndjekja penale e veprave penale të parashikuara në pajtim me këtë Konventë, nuk duhet të jetë në varësi të një ankese dhe që procedimet mund të vazhdojnë edhe nëse ankesa është tërhequr.

Neni 16

Hetimet penale

Secila palë do të marrë masat e nevojshme legjislative dhe të tjera, në përputhje me parimet e ligjit të tij të brendshëm, për të garantuar hetimin efektiv penal dhe ndjekjen penale të veprave të përcaktuara në përputhje me këtë Konventë.

Neni 17

Bashkëpunimi ndërkombëtar

1. Palët do të bashkëpunojnë me njëra-tjetrën, në përputhje me dispozitat e kësaj Konvente dhe në zbatim të instrumenteve të zbatueshme ndërkombëtare dhe rajonale dhe marrëveshjet e rena dakord në bazë të legjislacionit uniform ose reciprok dhe ligjin e tyre të brendshëm, në masën më të gjerë të mundshme, për qëllime të hetimeve ose procedurave në lidhje me veprat penale të përcaktuara në përputhje me këtë Konventë, duke përfshirë sekuestrimin dhe konfiskimin.

2. Palët do të bashkëpunojnë në masën më të gjerë të mundshme, në zbatim të traktateve përkatëse ndërkombëtare të zbatueshme, rajonale dhe dypalëshe, për ekstradim dhe ndihmë të ndërsjellë juridike në çështje penale në lidhje me veprat e përcaktuara në përputhje me këtë Konventë.

3. Nëse një Palë që realizon ekstradimin ose ndihmë ligjore të ndërsjellë në çështjet penale të kushtëzuara nga ekzistenca e një marrëveshjeje, merr një kërkesë për ekstradim apo ndihmë juridike në çështjet penale nga një Palë me të cilin nuk ka një traktat të tillë, duke vepruar në përputhje të plotë me detyrimet e saj sipas së drejtës ndërkombëtare dhe në kushtet e parashikuara nga ligji i brendshëm i Palës së kërkuar, ajo mund të konsiderojë këtë Konventë si bazë ligjore për ekstradimin ose ndihmën e ndërsjellë juridike në çështje penale në lidhje me veprat penale të përcaktuara në përputhje me këtë Konventë.

KAPITULLI IV MASAT E MBROJTJES

Neni 18

Mbrojtja e viktimave

Secila palë do të marrë masat e nevojshme legjislative dhe të tjera për të mbrojtur të drejtat dhe interesat e viktimave të veprave penale të parashikuara në pajtim me këtë Konventë, në veçanti:

- a) duke garantuar që viktimat të kenë qasje në informacionet përkatëse për rastin e tyre dhe që është i nevojshëm për mbrojtjen e shëndetit të tyre dhe të të drejtave të tjera të përfshira;
- b) duke ndihmuar viktimat në rikuperimin e tyre fizik, psikologjik dhe social;
- c) duke parashikuar, në ligjin e saj të brendshëm, të drejtën e viktimave për kompensim nga autorët.

Neni 19

Pozicioni i viktimave në procedime penale

1. Secila palë do të marrë masat e nevojshme legjislative dhe të tjera për të mbrojtur të drejtat dhe interesat e viktimave në të gjitha fazat e hetimeve penale dhe procedimeve, në veçanti:

a) duke i informuar për të drejtat e tyre dhe shërbimet në dispozicion të tyre dhe, sipas kërkesës, ndjekjen që i jepet ankesës së tyre, akuzat, fazën e procedimeve penale, përveç kur në raste të veçanta trajtimi i duhur i rastit mund të ndikohet negativisht nga një njoftim i tillë, si dhe rolin e tyre në to dhe rezultatet e rasteve të tyre;

b) duke u lejuar atyre, në mënyrë të pajtueshme me rregullat procedurale të ligjit të brendshëm, për t'u

dëgjuar, për të mbledhur prova dhe për paraqitjen dhe shqyrtimin e pikëpamjeve të tyre, nevojave dhe shqetësimeve, drejtpërdrejt ose nëpërmjet një ndërmjetësi;

c) duke u ofruar shërbimet e duhura mbështetëse në mënyrë që të drejtat dhe interesat e tyre të paraqiten siç duhet dhe të merren parasysh;

d) duke garantuar masa efektive për sigurinë e tyre, si dhe të familjeve të tyre, nga kërcënimet dhe hakmarrja.

2. Secila palë do të garantojë që viktimat të kenë qasje që nga kontakti i parë me autoritetet kompetente, në informacionin mbi procedimet përkatëse gjyqësore dhe administrative.

3. Secila palë do të garantojë që viktimat të kenë qasje në ndihmë juridike, në pajtim me ligjin e brendshëm dhe të jepet falas, kur është e mundur për ta që të kenë statusin e palëve në procedimin penal.

4. Secila palë do të marrë masat e nevojshme legislative dhe të tjera për të garantuar që viktimat e një veprë penale të përcaktuar në përputhje me këtë Konventë të kryer në territorin e një Pale të ndryshme nga ajo ku ata banojnë, mund të paraqesim një ankim tek autoritetet kompetente të Shtetit të tyre të vendbanimit.

5. Secila palë do të garantojë, me anë të masave legislative ose të tjera, në përputhje me kushtet e parashikuara nga ligji i brendshëm, mundësinë për grupet, fondacionet, shoqatat ose organizatat qeveritare apo joqeveritare, për të ndihmuar dhe/ose mbështetur viktimat me pëlqimin e tyre gjatë procedimeve penale në lidhje me veprat e përcaktuara në përputhje me këtë Konventë.

Neni 20

Mbrojtja e dëshmitarëve

1. Çdo Palë, brenda mundësive të saj dhe në pajtim me kushtet e parashikuara nga ligji i brendshëm, do të sigurojë mbrojtje efektive nga hakmarrja ose kërcënimet e mundshëm për dëshmitarët në procedura penale, që japin dëshmi në lidhje me veprat penale të mbuluara nga kjo Konventë dhe sipas nevojës, për të afërmit e tyre dhe persona të tjerë të afërt me ta.

2. Paragrafi 1 i këtij neni do të zbatohet edhe për viktimat në masën që ata janë dëshmitarë.

KAPITULLI V

MASAT PARANDALUESE

Neni 21

Masat në nivel të brendshëm

1. Secila palë do të marrë masat e nevojshme legislative dhe të tjera për të garantuar:

- a) ekzistencën e një sistemi të brendshëm transparent për transplantimin e organeve të njeriut;
- b) një qasje të barabartë në shërbimet e transplantimit për pacientët;
- c) grumbullimin e përshtatshëm, analizën dhe shkëmbimin e informacionit në lidhje me veprat penale që mbulohen nga kjo Konventë në bashkëpunim mes të gjitha autoriteteve përkatëse.

2. Me qëllim parandalimin dhe luftimin e trafikimit të organeve njerëzore, çdo Palë do të marrë masa, sipas nevojës:

- a) për të dhënë informacion ose forcimin e trajnimit të profesionistëve të kujdesit shëndetësor dhe zyrtarëve përkatës në parandalimin dhe luftimin e trafikimit të organeve njerëzore;
- b) për të promovuar fushatat e ndërgjegjësimit drejtuar publikut të përgjithshëm në lidhje me paligjshmërinë dhe rreziqet e trafikimit të organeve njerëzore.

3. Secila palë do të marrë masat e nevojshme legislative dhe të tjera për të ndaluar reklamimin ose disponueshmërinë e organeve njerëzore, me synimin për të ofruar ose kërkuar përfitim financiar apo avantazh të krahasueshëm.

Neni 22

Masat në nivel ndërkombëtar

Palët, në masën më të gjerë të mundshme, do të bashkëpunojnë me njëra-tjetrën me qëllim parandalimin e trafikimit të organeve njerëzore. Në veçanti, Palët do të:

a) raportojnë te Komiteti i Palëve, me kërkesën e saj, për numrin e rasteve të trafikimit të organeve njerëzore brenda juridiksioneve të tyre përkatëse;

b) caktojnë një pikë kombëtare kontakti për shkëmbimin e informacionit që lidhet me trafikimin e organeve njerëzore.

KAPITULLI VI MEKANIZMI I NDJEKJES

Neni 23

Komiteti i Palëve

1. Komiteti i Palëve do të përbëhet nga përfaqësues të Palëve në Konventë.

2. Komiteti i Palëve do të mbledhet nga Sekretari i Përgjithshëm i Këshillit të Evropës. Takimi i tij i parë do të zhvillohet brenda një periudhe prej një viti pas hyrjes në fuqi të kësaj Konvente për të dhjetë nënshkruesit që e kanë ratifikuar atë. Ajo do të takohet më pas sa herë që të paktën një e treta e palëve ose Sekretari i Përgjithshëm e kërkon një gjë të tillë.

3. Komiteti i Palëve do të miratojë rregullat e veta të procedurës.

4. Komiteti i Palëve do të ndihmohet nga Sekretariati i Këshillit të Evropës në kryerjen e funksioneve të tij.

5. Një palë kontraktuese që nuk është anëtare e Këshillit të Evropës do të kontribuojë në financimin e Komitetit të Palëve në një mënyrë që do të vendoset nga Komiteti i Ministrave, me konsultimin e asaj Pale.

Neni 24

Përfaqësuesit e tjerë

1. Asambleja Parlamentare e Këshillit të Evropës, Komiteti Evropian për Problemet e Krimit (CDPC), si edhe komitete të tjera përkatëse të Këshillit të Evropës ndërqeveritare ose shkencore, do të caktojnë një përfaqësues në Komitetin e Palëve për të kontribuar për një qasje multisektoriale dhe multidisiplinore.

2. Komiteti i Ministrave mund të ftojë organe të tjera të Këshillit të Evropës për të emëruar një përfaqësues në Komitetin e Palëve pas konsultimit të këtij të fundit.

3. Përfaqësuesit e organeve përkatëse ndërkombëtare mund të pranohen si vëzhgues në Komitetin e Palëve në vijim të procedurës së përcaktuar nga rregullat përkatëse të Këshillit të Evropës.

4. Përfaqësuesit e organeve përkatëse zyrtare të Palëve mund të pranohen si vëzhgues në Komitetin e Palëve në vijim të procedurës së përcaktuar nga rregullat përkatëse të Këshillit të Evropës.

5. Përfaqësuesit e shoqërisë civile dhe në veçanti organizatat joqeveritare, mund të pranohen si vëzhgues në Komitetin e Palëve në vijim të procedurës së përcaktuar nga rregullat përkatëse të Këshillit të Evropës.

6. Në emërimin e përfaqësuesve të paragrafëve 2 deri 5 të këtij neni, do të garantohet një përfaqësim i balancuar i sektorëve dhe disiplinave të ndryshme.

7. Përfaqësuesit e emëruar sipas paragrafëve 1 deri 5 më sipër do të marrin pjesë në mbledhjet e Komitetit të Palëve pa të drejtë vote.

Neni 25

Funksionet e Komitetit të Palëve

1. Komiteti i Palëve do të monitorojë zbatimin e kësaj Konvente. Rregullat e procedurës së Komitetit të Palëve do të përcaktojnë procedurën për vlerësimin e zbatimit të kësaj Konvente, duke përdorur një qasje multisektoriale dhe multidisiplinore.

2. Komiteti i Palëve do të lehtësojë mbledhjen, analizimin dhe shkëmbimin e informacionit, përvojës dhe praktikës së mirë ndërmjet shteteve për të përmirësuar kapacitetin e tyre për të parandaluar dhe luftuar trafikimin e organeve njerëzore. Komiteti mund të përfitojë nga ekspertiza e komiteteve të tjera përkatëse të Këshillit të Evropës dhe organeve.

3. Për më tepër, Komiteti i Palëve, kur është e përshtatshme, duhet:

a) të lehtësojë përdorimin efektiv dhe zbatimin e kësaj Konvente, duke përfshirë identifikimin e çdo problemi që mund të lindë dhe efektet e çdo deklarate ose rezerve të bërë sipas kësaj Konvente;

b) të shprehë një opinion mbi çdo çështje në lidhje me zbatimin e kësaj Konvente dhe të lehtësojë shkëmbimin e informacionit mbi zhvillimet e rëndësishme ligjore, politike apo teknologjike;

c) të bëjë rekomandime të veçanta për Palët në lidhje me zbatimin e kësaj Konvente.

4. Komiteti Evropian për Problemet e Krimit (CDPC) do të mbahet i informuar periodikisht në lidhje me aktivitetet e përmendura në paragrafët 1, 2 dhe 3 të këtij neni.

KAPITULLI VII

MARRËDHËNIET ME INSTRUMENTET E TJERA NDËRKOMBËTARE

Neni 26

Marrëdhëniet me instrumentet e tjera ndërkombëtare

1. Kjo Konventë nuk do të ndikojë te të drejtat dhe detyrimet që rrjedhin nga dispozitat e instrumenteve të tjera ndërkombëtare në të cilat Palët në këtë Konventë janë palë ose do të bëhen palë dhe të cilat përmbajnë dispozita për çështje që rregullohen nga kjo Konventë.

2. Palët në Konventë mund të lidhin marrëveshje dypalëshe ose shumëpalëshe me njëra-tjetrën për çështjet që trajtohen në këtë Konventë, me qëllim plotësimin ose përforcimin e dispozitave të saj ose për të lehtësuar zbatimin e parimeve që mishëron.

KAPITULLI VIII

AMENDAMENTET E KONVENTËS

Neni 27

Ndryshimet

1. Çdo propozim për një amendament të kësaj Konvente i paraqitur nga një Palë do t'i komunikohet Sekretarit të Përgjithshëm të Këshillit të Evropës dhe do të përcillet nga ai apo ajo te shtetet anëtare të Këshillit të Evropës, Shtetet joanëtare që gëzojnë statusin e vëzhguesit me Këshillin e Evropës, Bashkimi Evropian dhe çdo shtet që është ftuar për të nënshkruar këtë Konventë.

2. Çdo amendament i propozuar nga një Palë do t'i komunikohet Komitetit Evropian për Problemet e Krimit (KEPK) dhe komisionet e tjera përkatëse të Këshillit të Evropës ndërqeveritare ose shkencore, i cili i paraqet Komitetit të Palëve mendimet e tyre për amendamentin e propozuar.

3. Komiteti i Ministrave të Këshillit të Evropës do të shqyrtojë amendamentin e propozuar dhe mendimin e paraqitur nga Komiteti i Palëve dhe, pas konsultimit me Palët në këtë Konventë që nuk janë anëtare të Këshillit të Evropës, mund të miratojë amendamentin nga shumica e parashikuar në nenin 20/d të Statutit të Këshillit të Evropës.

4. Teksti i çdo amendamenti të miratuar nga Komiteti i Ministrave në përputhje me paragrafin 3 të këtij neni do t'i transmetohet Palëve për pranim.

5. Çdo amendament i miratuar në përputhje me paragrafin 3 të këtij neni do të hyjë në fuqi në ditën e

parë të muajit që pason mbarimin e një periudhe prej një muaji pas datës në të cilën të gjitha palët kanë informuar Sekretarin e Përgjithshëm se e kanë pranuar atë.

KAPITULLI IX KLAUZOLA TË FUNDIT

Neni 28

Nënshkrimi dhe hyrja në fuqi

1. Kjo Konventë është e hapur për nënshkrim nga Shtetet anëtare të Këshillit të Evropës, Bashkimit Evropian dhe shteteve joanëtare që gëzojnë statusin e vëzhguesit pranë Këshillit të Evropës. Ajo gjithashtu do të jetë e hapur për nënshkrim nga çdo shtet tjetër joanëtar i Këshillit të Evropës me ftesë të Komitetit të Ministrave. Vendimi për të ftuar një vend joanëtar për të nënshkruar Konventën do të merret me shumicën e parashikuar në nenin 20/d të Statutit të Këshillit të Evropës, dhe me votim unanim të përfaqësuesve të shteteve kontraktuese që kanë të drejtë të veprojnë si anëtarë në Komitetin e Ministrave. Ky vendim do të merret pasi të ketë marrë miratimin unanim të vendeve të tjera/Bashkimit Evropian që kanë shprehur pëlqimin e tyre për t'u lidhur ligjërisht nga kjo Konventë.

2. Kjo Konventë i nënshtrohet ratifikimit, pranimit ose miratimit. Instrumentet e ratifikimit, pranimit ose miratimit do të depozitohen pranë Sekretarit të Përgjithshëm të Këshillit të Evropës.

3. Kjo Konventë hyn në fuqi në ditën e parë të muajit që pason mbarimin e një periudhe prej tre muajsh pas datës në të cilën pesë nënshkruesit, duke përfshirë shtetet e të paktën tre anëtarëve të Këshillit të Evropës, kanë shprehur pëlqimin e tyre për të respektuar Konventën në pajtim me dispozitat e paragrafit të mësipërm.

4. Në lidhje me çdo shtet ose Bashkimin Evropian, i cili e shpreh pëlqimin e tij për t'u detyruar ligjërisht nga kjo Konventë, ai do të hyjë në fuqi në ditën e parë të muajit që pason mbarimin e një periudhe prej tre muajsh pas datës së depozitimit të tij të ratifikimit, pranimit ose miratimit.

Neni 29

Zbatimi territorial

1. Çdo shtet ose Bashkimi Evropian, në kohën e nënshkrimit ose depozitimit të instrumentit të tij të ratifikimit, pranimit ose miratimit, mund të caktojë territorin ose territoret ku do të zbatohet kjo Konventë.

2. Çdo Palë, në çdo datë të mëvonshme, nëpërmjet një deklarate drejtuar Sekretarit të Përgjithshëm të Këshillit të Evropës, mund të shtrijë zbatimin e kësaj Konvente në çdo territor tjetër të përcaktuar në deklaratë dhe për marrëdhëniet ndërkombëtare të të cilëve ajo është përgjegjëse ose në emër të cilit është e autorizuar të lidhë marrëveshje. Në lidhje me këtë territor, Konventa hyn në fuqi në ditën e parë të muajit që pason mbarimin e një periudhe prej tre muajsh pas datës së marrjes së deklaratës nga Sekretari i Përgjithshëm.

3. Çdo deklaratë e bërë sipas dy paragrafëve të mësipërm, në lidhje me çdo territor të caktuar në atë deklaratë, mund të tërhiqet nëpërmjet një njoftimi drejtuar Sekretarit të Përgjithshëm të Këshillit të Evropës. Tërheqja do të hyjë në fuqi në ditën e parë të muajit që pason mbarimin e një periudhe prej tre muajsh pas datës së marrjes së njoftimit nga Sekretari i Përgjithshëm.

Neni 30

Rezervat

1. Çdo shtet ose Bashkimi Evropian, në momentin e nënshkrimit ose depozitimit të instrumentit të tij të ratifikimit, pranimit ose miratimit, mund të deklarojë se shfrytëzon një ose më shumë nga rezervat e parashikuara në nenet 4, paragrafi 2; 9, paragrafi 3; 10, paragrafët 3 dhe 5.

2. Gjithashtu, çdo shtet ose Bashkimi Evropian, në kohën e nënshkrimit ose rrëzimit të instrumentit të tij të ratifikimit, pranimi ose miratimit, mund të deklarojë se rezervon të drejtën për të zbatuar Nenin 5 dhe nenin 7, paragrafët 2 dhe 3, vetëm kur veprat penale janë kryer për qëllimet e implantimit ose për qëllime të implantimit dhe qëllime të tjera të përcaktuara nga Pala.

3. Nuk mund të bëhet asnjë rezervë tjetër.

4. Çdo Palë që ka bërë një rezervë, në çdo kohë mund ta tërheqë atë tërësisht ose pjesërisht me anë të një njoftimi drejtuar Sekretarit të Përgjithshëm të Këshillit të Evropës. Tërheqja do të hyjë në fuqi nga data e marrjes së njoftimit nga Sekretari i Përgjithshëm.

Neni 31

Zgjidhja e mosmarrëveshjeve

Komiteti i Palëve, në bashkëpunim të ngushtë me Komitetin Evropian për Problemet e Krimit (KEPK) dhe komitetet e tjera përkatëse ndërqeveritare të Këshillit të Evropës apo komitetet shkencore, do të ndjekë zbatimin e kësaj Konvente dhe do të lehtësojë, kur është e nevojshme, edhe zgjidhjen me pajtim të të gjitha vështirësive të lidhura në zbatim të saj.

Neni 32

Denoncimi

1. Çdo Palë mund të denoncojë në çdo kohë këtë Konventë me anë të një njoftimi drejtuar Sekretarit të Përgjithshëm të Këshillit të Evropës.

2. Denoncimi do të hyjë në fuqi në ditën e parë të muajit që pason mbarimin e një periudhe prej tre muajsh pas datës së marrjes së njoftimit nga Sekretari i Përgjithshëm.

Neni 33

Njoftimi

Sekretari i Përgjithshëm i Këshillit të Evropës do të njoftojë shtetet anëtare të Këshillit të Evropës, shtetet joanëtare që gëzojnë statusin e vëzhguesit me Këshillin e Evropës, Bashkimin Evropian dhe çdo shtet që është ftuar për të nënshkruar këtë Konventë në përputhje me dispozitat e nenit 28, për:

- a) çdo nënshkrim;
- b) depozitimin e çdo instrumenti ratifikimi, pranimi ose miratimi;
- c) çdo datë të hyrjes në fuqi të kësaj Konvente në përputhje me nenin 28;
- d) çdo amendament të miratuar në përputhje me nenin 27 dhe datën në të cilën një amendament i tillë hyn në fuqi;
- e) çdo rezervë dhe tërheqje rezerve të bërë në zbatim të nenit 30;
- f) çdo denoncim të bërë në zbatim të dispozitave të nenit 32;
- g) çdo akt, njoftim ose komunikim tjetër në lidhje me këtë Konventë.

Në dëshmi të kësaj, të nënshkruarit e autorizuar rregullisht, kanë nënshkruar këtë Konventë.

Bërë në [Santiago de Compostela], më [25 mars 2015], në anglisht dhe frëngjisht, ku të dyja tekstet janë njëloj autentike, në një kopje të vetme, e cila depozitohet në arkivat e Këshillit të Evropës. Sekretari i Përgjithshëm i Këshillit të Evropës i dërgon kopje të vërtetuara të gjitha shteteve anëtare të Këshillit të Evropës, shteteve joanëtare që gëzojnë statusin e vëzhguesit në Këshillin e Evropës, Bashkimin Evropian dhe çdo shtet të ftuar për nënshkrimin e kësaj Konvente.